

Stille aandacht

vijftig mijmerijtjes

Introductie

Dirk van de Glind

Deze vijftig mijmerijtjes zijn kleine observaties van mensen, dieren en dingen waar je gemakkelijk aan voorbij loopt, maar die hun eigen verhaal vertellen voor wie de moeite neemt met aandacht te zien.

Ze zijn geschreven met een milde glimlach, maar schuren hier en daar ook. Ze laten iets zien van de schoonheid van het leven, van het verlangen naar licht en warmte, maar ook van ons menselijk tekort.

Stille aandacht is een lief boekje, dat de lezer in het vaak zo gehaaste leven graag een adempauze biedt.

The logo for Morgenland Uitgeverij features a white speech bubble icon above the text. The text 'Morgenland' is in a large, bold, sans-serif font, and 'UITGEVERIJ' is in a smaller, all-caps, sans-serif font below it.

Morgenland
UITGEVERIJ

ISBN 978-94-924-2177-7

9 789492 421777 >

Hoe meer ik de leegte aandurf,
hoe meer de volheid zich aandient

Inhoud

1. Vroege zomerochtend
2. Kleuren
3. Narcissen
4. De bloemen van de herder
5. Rijpen
6. Helder water
7. Diepe wijsheid
8. Ons dagelijks brood
9. Beeldenstorm
10. Zachte krachten
11. Vrijheid, gelijkheid en broederschap
12. Hebban olla vogala nestas
13. Gebarsten spiegels

14. Vluchtelingen
15. Guernica
16. Nieuw schooljaar
17. Hebben koeien staarten?
18. Kinderen van het licht
19. Hoeveel monumentjes..?
20. Simpel kaarsje
21. Verse melk
22. Engeltjes
23. Biljart
24. Het geheim van de vlinder
25. Maria van Clelles
26. Truckersdag
27. Vredeskapel

28. Ontferming
29. De penselen van Vermeer
30. 'Rechtvaardigen onder de volken'
31. De druivenplukkers
32. Zwaarte
33. Het hart in de bergen
34. Weerspiegeling
35. Vader Jozef
36. Vergedicht
37. Plaatsbekleding
38. De toren van Lalley
39. Zoveel meer
40. Zwaarte en licht
41. Bescherm engelen
42. De man in de wolken
43. Stoel onder de boom

44. Harde werkers!
45. Afgedankt...
46. Boven de afgrond
47. Dode mus
48. 'Urnengedenkpark'
49. Overgave
50. Wandelaar

Kleuren

Laten we onze kinderen leren dat ze de wereld een beetje mooier kunnen kleuren! Laten we ze leren dat we nooit machteloos zijn, maar altijd iets kunnen doen – al is het maar met een doosje kleurpotloden. Laten we ze leren dat

de mooiste kleuren opstijgen uit onze ziel en dat we die naar elkaar en de wereld kunnen laten stromen. Laten we ze leren dat er zo iets nieuws kan ontstaan.

Of nee,
we hoeven ze dat niet te leren - ze weten dat nog van zichzelf.

Laten we hen dat nooit afleren.

En laten we zelf ook weer onze potloden nemen en in duizend kleuren zeggen dat we geloven in liefde en vriendschap.

Helder water

Met speels gemak vindt het heldere water zijn weg naar beneden.

Triest eigenlijk dat het onderweg steeds minder drinkbaar wordt tot je er uiteindelijk doodziek van kunt worden.

Zo hebben zieners en profeten zuivere bronnen aangeboord maar kijk wat we ervan gemaakt hebben in stromingen van ons grote gelijk.

We hebben dichters en dromers nodig die het hemelwater weer helder laten stromen zodat het onze dorst kan lessen.

Rippen

Tijdens een lange wandeling door het glooiende landschap van de Voerstreek, doorkruisen we vele boomgaarden die in deze tijd van het jaar in bloei staan.

Wat een schitterend idee om appels en peren te laten beginnen met zulke lieflijke bloemetjes! Het roze en wit van de appelbloesem doet denken aan de teerheid van pasgeboren baby's. In het bijna uitgebloeide wit van de perenbloesem vallen al miniatuurpeertjes te herkennen. Op zo'n plek geboren te mogen worden, op zo'n plek in alle rust te mogen rijpen – dat moet wel prachtige en heerlijke vruchten opleveren.

Wij mensen laven ons alleen in het voorbijgaan even aan de rust en de schoonheid van plekken als deze. Wij moeten altijd weer onze weg vervolgen om te kunnen rijpen.

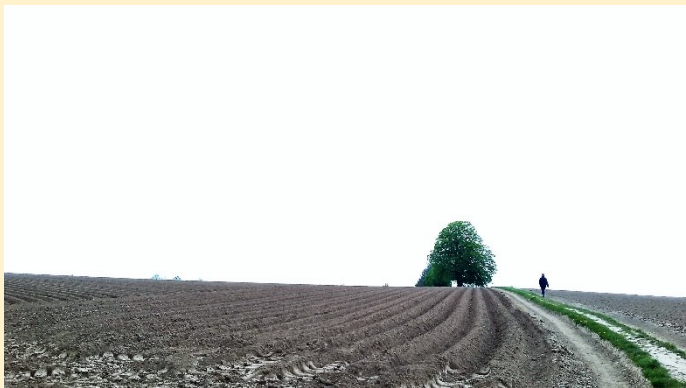
Overgave

Kastanjes liggen her en der verspreid onder hun bomen te baden in het licht: ruwe bolster, blanke pit.

In de lente begonnen zij hun levensreis als tere blommekes toen de bomen hun kaarsjes opstaken om kou en donker te verjagen.

Gaandeweg zochten ze bescherming voor hun zieltjes en zetten hun stekels op. Nu is de tijd gekomen om in vertrouwen open te gaan en zaad te worden van wat nog niet geweten wordt.

Dat ik open bloeien mag zonder eerst zo hard te moeten vallen...

Wandelaar

Loop maar, wandelaar en trek je eigen voren.
Loop maar, wandelaar en laat je zacht bekoren,
door het trage heuvelland.

Loop maar, wandelaar, tot de stilte je kan horen,
Loop maar, wandelaar en wordt opnieuw geboren,
in het trage heuvelland.

Loop maar, wandelaar, kom los van plaats en tijd,
Loop maar, wandelaar, los op in eeuwigheid,
boven het trage heuvelland.

Stille Aandacht

Vijftig mijmerijtjes

108 blz.

www.morgenlanduitgeverij.nl

www.dirkvandeglind.nl

dvdglind@hotmail.com

**Voel je vrij om deze pdf
te delen met wie je maar wilt.**